

«Η Παλαιστίνη μας απελευθερώνει»

Ποιός θα σκεφτόταν πριν από λίγα χρόνια ότι σε ένα μεσαίου προς μικρού μεγέθους νησί των Κυκλάδων που εδώ και χρόνια η βασική οικονομική δραστηριότητα που έχει υποβαθμίσει όλες τις υπόλοιπες είναι ο τουρισμός – και μάλιστα με έμφαση στην υψηλού επιπέδου γαστρονομία και στον πολυτελή τουρισμό- θα γινόταν μια μαζική πολιτική συγκέντρωση, όπου θα συζητιόταν η ιστορία της κατοχής της Παλαιστίνης, το ισραηλινό apartheid, η συνέργεια της ελληνικής κυβέρνησης και προηγούμενων ελληνικών κυβερνήσεων με το γενοκτονικό καθεστώς, οι οικονομικές σχέσεις και οι διευκολύνσεις που παρέχει η ελληνική κυβέρνηση στο ισραηλινό κεφάλαιο; Και όλα αυτά μάλιστα τον μήνα Αύγουστο, στο ονομαζόμενο «πικ» της τουριστικής περιόδου;

Η χτεσινή πανελλαδική ημέρα δράσης αλληλεγγύης στον δοκιμαζόμενο λαό της Γάζας και στην Παλαιστίνη άλλαξε έστω για λίγες ώρες το κλίμα – ή για κάποιες ημέρες αν συμπεριλάβουμε και τον χρόνο που δαπανήθηκε για την προετοιμασία των εκδηλώσεων- στα νησιά και στους άλλους τουριστικούς προορισμούς. Οι συγκεντρώσεις που έγιναν σε περισσότερες από 100 τοποθεσίες σε όλη την Ελλάδα, ήταν μεταξύ άλλων και μια ρωγμή στην γραμμική υπερεκτατεμένη τουριστική σαιζόν – που ξεκινάει σε κάποιες περιοχές σχεδόν από τα τέλη Μαρτίου και τελειώνει στις αρχές Νοεμβρίου- με τους άτυπους αλλά απaráβατους κανόνες της υπερεργασίας και της αδιάκοπης παροχής υπηρεσιών εστίασης που τη χαρακτηρίζουν. Επιτέλους, για λίγο αλλά και για περισσότερες φωτίστηκαν οι άλλες πλευρές των περιοχών αυτών πέρα από τη μονοθεματική εικόνα του τουριστικού θεματικού πάρκου που επίμονα προωθείται για αυτές.

Δεν έχουμε ποιοτικά στοιχεία για τη συμμετοχή στις κινητοποιήσεις – δε ξέρουμε δηλαδή σε ποιόν βαθμό η τοπική κοινότητα, οι παραθεριστές/στρίες ή οι εργαζόμενοι μπόρεσαν να συμμετάσχουν στις κινητοποιήσεις-. Η μαζικότητα – εντυπωσιακή σε κάποιες περιπτώσεις- των συγκεντρώσεων ωστόσο, αποτελεί ένα ισχυρό τεκμήριο της ωρίμανσης και πολιτικοποίησης του κινήματος αλληλεγγύης στην Ελλάδα, η οποία συμβαίνει ταυτόχρονα με την ανανέωση του κινήματος αλληλεγγύης σε διεθνή κλίμακα αλλά και με τη σοκαριστική καταστολή που αυτό δέχεται, όπως για παράδειγμα στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Πράγματι, η ζωηρή αντίθεση παραμένει: είναι διαφορετικό να είσαι στη Γάζα, διαφορετικό να εξακολουθείς να απολαμβάνεις τον ελεύθερο χρόνο – ένα προνόμιο ταξικό- σε ένα υπέροχο τοπίο και διαφορετικό να αντιστέκεσαι στην κατοχή και άλλο να βιώνεις τη φριχτή εμπειρία του αποκλεισμού από την πρόσβαση στην τροφή και στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη -. Μήπως όμως η σχετικοποίηση αυτή δεν έχει κάποια προωθητική συμβολή στην υπόθεση της διεθνούς αλληλεγγύης;

Θα ήταν δηλαδή καλύτερα να μη μιλάει κανείς για την Παλαιστίνη; Μήπως λανθάνει στο εσωτερικό αυτή της σχετικοποιητικής κριτικής της μια βαθύτατα αντιδραστική θέση, που συνομιλεί άμεσα με τη νεοφιλέλευθερη προπαγάνδα που συκοφαντεί το κίνημα αλληλεγγύης; Και μάλιστα όλα αυτά συμβαίνουν σε μία περίοδο όπου το τελευταίο φαίνεται να βρίσκει τον ρόλο που του αντιστοιχεί ασκώντας πίεση πίεσης προς τις εθνικές κυβερνήσεις και τους υπερεθνικούς θεσμούς, θέτοντας την πολιτική σημασία του καταναλωτικού και πολιτιστικού μποϋκοτάζ, αναλαμβάνοντας συμβολικές πρωτοβουλίες για την άρση του αποκλεισμού της Γάζας, την αλληλεγγύη στον δοκιμαζόμενο λαό της Γάζας και της Παλαιστίνης και στην αντίσταση του.

«Αν δεν είναι ελεύθερη η Παλαιστίνη, κανένα μας δεν είναι»: Συνθήματα σαν κι αυτό ακούστηκαν στις συγκεντρώσεις που έγιναν στα νησιά και στους άλλους τουριστικούς προορισμούς. Η υπόθεση της Παλαιστίνης και ο αγώνας της αυτοδιάθεσης ενός λαού τροφοδοτεί το κίνημα κάθε χώρας και αποδίδει μεγαλύτερο βάθος σε πολιτικά αιτήματα και διεκδικήσεις που συμβαίνουν εκεί. Η ανάδυση και ωρίμανση ενός κινήματος αλληλεγγύης στις σύγχρονες μορφές αποικιοκρατίας και απαρτχάιντ προσθέτει μια κρίσιμη διεθνιστική διάσταση στα κινήματα και στις συλλογικές αντιστάσεις. Η κινητοποίηση της διεθνούς κοινότητας θα διαδραματίσει κρίσιμο ρόλο - -ελπίζουμε -τις επόμενες κρίσιμες ώρες και ημέρες για το μέλλον της Γάζας και της Παλαιστίνης. Ας συνεχίσουμε να βαδίζουμε σε αυτόν τον δρόμο.

*Η φωτογραφία που συνοδεύει το σχόλιο είναι από τη συγκέντρωση αλληλεγγύης που πραγματοποιήθηκε στην πλατεία Αρτεμώνα της Σίφνου στις 10.08

Για την ακροκεντρώα προπαγάνδα έγραψε ο Μάκης Μαλαφέκας στο κείμενο του «Ακραίο κέντρο και συλλογική ευθύνη» 09.08.2025 στο Jacobin.gr, διαθέσιμο [εδώ](#)